

Op mijn leeftijd

heeft men allerlei ervaring. Men is dan niet zoo lichtgeloovig meer en blijft bij dat, wat men sinds jaren steeds als goed gekend heeft. Bij verkoudheid, hoofdpijn en rheumatiek neemt men dan ook uitsluitend Aspirine-tabletten.

ASPIRINE

HET PRODUCT VAN VERTROUWEN!

ASPIRINE is onschadelijk voor hart, maag en nieren!

BEKA

De EENIGE SPRINGVEERMATRAS

vervaardigd uit
Verzinkten Onroestbaren
staaldraad

van hoog weerstardevermogen welke U een ABSOLUTE WAARBORG verzekert tegen elke beschadiging. De veerkracht en zachtheid der BEKA matras boven deze van elke andere en wordt verzekerd door honderden kleine ONAFHANKELIJKE veertjes welke naakt zijn, zoomiet in zakjes gehuld, en welke onderling verbonden zijn. Dit absoluut geruischlooze systeem wordt in landen als Amerika en Engeland, waar het comfort zeer gezocht wordt, als het beste systeem erkend. De BEKA matrassen zijn te koop in alle goede meubelwinkels, in winkels van beddengoed, in grootwarenhuizen en bij behangers-garnierders.

vanaf 345 Fr.

Vraag de Gratisbrochure « De Kunst om goed te slapen » aan Uwen leverancier.

Waarborg 5, 15 en 20 jaar volgens de typen.

« KENIGEN van onze fabriek referenti »

Verbreed. Kolen (Jeugd Oorden) 900 matras Beka	•
Kliniek der Hoogschool v. Luven 644	•
Beroepschool St Jozef te Kortrijk	165
Mosder Konigin Astrid te Charleroi	230
Antwerpen Comm. v. Openb. Ouderst.	455
Het « Grand Hotel » te Brussel	450

Stude van Mter Aug. VAN ORMELINGEN
Notaris te Tongeren.

Dit ter hand te koop!
STAD TONGEREN.

EEN SCHON & WELBELEGEN

COMMERCIEHUIS

gelegen Statielaan Nr 35, gekadastreerd sectie B nr 14/m voor een grootte van 1 are 90 cent. reijende de Statielaan; MM. Jean Jans-Schoubben, Armand de Pastré en Christian Van Ormelingen-Goyens.

Dit huis stevig gebouwd en verkeerende in allerbesten staat van onderhoud, is gelegen in de nabijheid van spoorweg- en tramstatie, best geschikt voor allen handel of met weinig kosten te veranderen in drashuis.

Het bevat:
Gelijkvloers: Winkel voorzien van twee uitstralramen, eetplaats, gang, keuken, koer en tuin.

1^e verdiep: 2 schoone slaapkamers;
2^e verdiep: 3 schoone slaapkamers.
Verder: 1 mansarde en grooten zolder.
Bewoond door den eigenaar M. Jos. Swerts-Nelissen.

Los en vrij van lasten.
Voor verdere inlichtingen wende men zich ter studie van vooromden notaris VAN ORMELINGEN.

SEMOIS L. Floriot-Sierrot

Alle-sur-Semois.

N° 2 SPECIAAL extra soet, 26 fr. de kg.
N° 4 SPECIAAL voor liefhebbers, 32 fr. de kg. tegen terugbetaling per 2 kg. —
Per 4 1/2 - 1 fr. minder per kg. —
Fijne, middelmatige en grove sieder.

LIMBURGIA

MODERNE STOOMWASSCHERIJ
TEL. 441 - ST. TRUIDEN
BEWERKT UW LINNEN - WIT EN GEKLEURD
— aan de goedkoopste prijzen —
— met de meeste zorg —

SPOEDIGE BEDIENING
aan huis afhalen en terug bezorgen

Onze SPECIALE MACHINES wassen Uw wollen dekens in 't nieuw

Leest en verspreid

« DE POSTRIJDER »

— Het oudste blad van Limburg. —

XXL

HOE DAT HET WASSEN BEELD ANGST EN ONRUST BIJ CRIS BERINGS EN VERWERTE.

Cris had sinds zijn nachtelijke samenkomst met de Bohemers, elken avond het wassen leed opgedrukt. Door den dag zw'ef hij rond in de straten, waar hij dicht den Drossaard te kunnen ontmoeten, ten einde het uitweke kiel zijner bewerking na te speuren.

Hij had bemerkte hoe dit de Drossaard allengskens bleek en argstig begon uit te zien: zijn hart had heviger geklopt van vreugde toen hij den forschten man met verwilde d' starende blikken had zien opspringen t'jens het Sint Cecilia concert. Verder had hij vernomen dat de Drossaard overwekekt was en eenige dagen rust moest nemen.

Cris zag in dat alles het uitweke van het wassen beeld; meer en meer was hij overtuigd dat hij den harden man onder den dum had en dat hij hem zou belletten v'lerken en moete kon Berings te vervolgen, zocht hij het arme Neken vervuld had. Wanneer hij dat overdracht dan glinsterende zine oogen en dan speelde er een trotsche en zelfvoldane glimlach om z'ne lippen.

En toch gevoelde hij esne geheimzinnige onrust. Zeker, gedurende zijne reizen had hij veel opgezeven van de godsdienstige gevoelens waarin hij was grootgebracht. Maar er knagde iets in z'n binnenste, hij voelde z'ch zo: wat misdad'g en dat br'cht hem in een toestand van angstigen twijfel. En dan was daar de zwarte kat van het helse Boheme-wijf!

Wanneer hij 's avonds naar huis keerde, door de eenzame straten, dan sloop dat dier hem soms na, staan b'ijvenl' wanneer hij bleef den stan versnellend wanneer hij hem versnede. Zoo dikw'ls hij zich dan ondraaide, zag hij de twee sikkende oogen, altijd op denzelfden afstand. En dat helse dier was eigenlijk niet dan de andere katten, die hem diw'ls, als een schrd'w op straat voorb'sprongen. Neen, zelfs in den donkere waren d' d'lijk zichtbaar, niet alleen de sikkende oogen, maar al de bijzonderheden van het glimpende zwarte helse dier.

VOOR AL UWE DRUKWERKEN

goed verzorgd en aan matige prijzen

wendt U tot de van ouds gekende

DRUKKERIJ COLLÉE D.M.

gesticht in 1850

waarvan DE BUREAUX & WERKHUIZEN GEVESTIGD ZIJN

Koning Albertlaan (Hoek der Steenderpoort)

te TONGEREN.

Daar wij noch Bijkhuis noch succursaal hebben, moeten de bestellingen rechtstreeks ten onzen Bureau gedaan worden.

MENDELWERK VAN «DE POSTRIJDER»

— 23 —

De Ziekte van den Drossaard

Een Verhaal door HART.

— Maar het is geen doeder, het zijn de lanons, men is de stad aan 't bes h'eren, jammerde juffrouw Treezen, God Hemelsche Deugd, wat zaat er toch gele ren!

— De juffrouw zou wel kunnen gelijk hebben, zei de knecht.

— Dan gaan wij ook niet over het kerhof, jammerde juffrouw Treezen, 't is wel de kort te weg, maar het is er zoo eenzaam en zoo BANGKELIJK. Laat ons maar over de Hoogstaat gaan, dan ontmoeten wij ten minste nog andere menschen. Zoo trokken de dames al jammerd voort, voorafgegaan door den knecht met den zwarte wolken schiet een verblinden bliksemstraal en eenige oogenblikken daarna werklonk het hemelsch gesluit met een r'chrikwekkend gerucht.

— Onze Lieve Heer sta ons bij, jammerde juffrouw Treezen, hoor toch eens hoe ze schieten! En wij zijn hier in volle straat waar de kogels op ons vallen! Waren wij toch thuis!

— In huis kunnen de kogels ons ook treffen, zei mevrouw Jaupen.

— Waar zullen wij ons dan schullen? jammerde juffrouw Treezen tot den knecht.

— M'jn vader heeft mij dikwijls verteld van de knecht er wijlen toon dat zijn grootvader hem gezegd had, dat het best was onder een zware eiken tafel te gaan zitten. Toen de stad v'og'er eens gebarbariseerd werd, w's er niemand geraakt geworden van al die onder zoo'n eiken tafel gezeten hadden.

— En mijnheer mijn Monfieur, die op het stadhuis zit, die zal dat niet weten! Laat ons gauw tot daar gaan dan kan ik het hem zeggen.

— M'jn vader heeft mij dikwijls verteld van de knecht er wijlen toon dat zijn grootvader hem gezegd had, dat het best was onder een zware eiken tafel te gaan zitten. Toen de stad v'og'er eens gebarbariseerd werd, w's er niemand geraakt geworden van al die onder zoo'n eiken tafel gezeten hadden.

maar gij kunt gerust zijn. Die heeren weten het heel zeker en zullen hunne voorzorgen wel nemen.

— Maar hoor toch eens hoe ze schieten, jammerde j'frouw Treezen; 't is verschrikkelijk. Maar wat is dat?

— Een man met eene lantaarn kwam aan in de eenzame straat, roepende:

— Plaats! Plaats! Oppassen!

Achter hem kwamen vier dragers met een paar en daarneffens nog een man met een lantaarn.

— De eerste gekwetste, zei de knecht.

— Och Heere God! jammerde juffrouw Treezen, dooden en gekwetsten! Wie is het?

— 't Is de lange Jan uit den Rezerboog. Hij heeft een kogel door het hoofd gekregen, nep een der mannen.

— Maar hoe is dat toch gebeerd? jammerde juffrouw Treezen.

— Wij hebben eenen tijd juffrouw. Wanneer hij in de ambulance is moeten wij dadelijk terug om er nog twee naar te halen, die een kogel door het been hebben. Dus liek er nog wel volken.

— De atelge stoot trok haastig voort, terwijl een bliksemstrat zijn tooverlans over versp'elde.

— Maar, zei juffrouw Treezen, zeggen dat de Bohemers gev'ucht zijn. Was dat niet het z'ekelij' me'sje, dat ik daar zag gaan?

— Daar r'nde het in de heet te de dames verschoten, t'el'el'ert 't w'eden de sluisen der heme's gepend en v'ien zware regendroppen plassend neer.

— De dames trokken haastig voort over de Grootte Markt en kwamen aan den hoek der Ma trichterstraat.

— 't Is goed dat ik bijna thuis ben, zei mevrouw Jaupen.

— En ik moet nog zoo ver gaan tot op den havel, zuchtte juff'w Treezen, ik zal doornat z'jn. Morgen vroeg kom ik eens KALLEN over ons geheim.

— Toen juffrouw Treezen aan haar huis kwam, drupte haar mantel van het water.

— Maar juffrouw, zei de oude Katrien, ko'trijd'n niet wat vroeger 't ma's komen? G'j z'it zo nat als een kat. Geef uw mantel ma' hier en doe maar gauw uw SLOEFFEN aan, en dan maar aan tafel, want het eten staat alsoo lang te kochen.

— Heere God! Katrien 't is nu geen tijd van eten, jammerde juffrouw Treezen. Ah! Zij zijn de stad aan 't beschieten en nu moeten wij onder de tafel gaan zitten, anders kunnen de kanonk'els ons treffen.

Katrien trok medelijdend de schouders op.

— Maar juffrouw, hoe kunt gij u toch zooiets laten wijs maken?

— Daar is geen kwestie van wijs maken! Hoor gij dan niet hoe verschrikkelijk dat ze schieten. Ik heb op de Grootte Markt de gekwetsten gezien, die men naar de ambulance d'voeg.

— Dat kan allemaal zijn, gronmelde Katrien, maar ik weet dat ze nu niet kunnen schieten. Hoor toch hoe de regen met omers uit de lucht valt.

— Maar ik heb toch den langen Jan uit den Rezerboog gezien, en hij was aan het hoofd gekwetst.

— Ik heb er al meer gezien, die aan het hoofd gekwetst wa en, zonger dat het donderde en zonger dat de HAECKEBUSSEN schieten.

— Maar Katrien, hoe kunt gij toch zoo doen, zei juffrouw Treezen nadenkend, en mijnheer mijn Monfieur die niet zal weten wat aanvangen?

— Wees niet ongerust, juffrouw, gronmelde Katrien, die heeren weten heel goed wat zij moeten doen.

— Maar hoor ze toch schieten Katrien, 't is verschrikkelijk!

— Maar, juffrouw, gij weet toch heel goed, dat z'j nu niet kunen schieten, met den regen houdt er immers geen kruit op de pan, laat staan van het aan te steken.

— En al de mannen, die nu, och arm, op de w'alen z'iten! jammerde juffrouw Treezen.

— Och juffrouw, die worden nu wat nat van buiten en hebben dan een reden om zich morgen nat van binnen te maken.

— Maar Katrien, wat zullen wij toch altijd kwaad spreken.

— Och juffrouw, ik weet immers hoe het gaat. Het best wat gij nu kunt doen is van st'ekens te eten en daarna gerust slapen te gaan.

Juffrouw Treezen, jammerde nog een paar en het sich tom g'voegen.

Wordt voortgezet